

DEN HESTEPRAKTISERENDE DYRLÆGES ROLLE I DOPINGPROBLEMATIKKEN

Den hestepraktiserende dyrlæges fornemste opgave er at varetage hestens tarv.

Intet over, intet ved siden af.

Doping har noget at gøre med manglende etik.

Definition på doping ifl. FEI: Doping er ethvert forsøg på at ændre hestens præstation (eller at dække over et underliggende helbredsproblem) ved at give eller påføre forbudte stoffer i eller på hestens krop.

Definitionen på etik er kort, at man skal gøre, hvad man ved omtanke finder rigtigt.

Flere af mine kolleger har ofte sagt, at man ikke kan sammenligne de dopingproblemer, man har inden for den humane sport med de dopingproblemer, man har inden for hestesporten. Dette mener jeg er helt fejlvurderet, for i princippet er det de samme parametre, der er afgørende for begge områder.

De fleste dopingforskere er enige om, at dopingproblematikken er et spejlbillede af det omgivende samfund.

Derfor først lidt talmateriale fra den "humane verden".

Der er ikke megen statistik tilgængelig for offentligheden, men ifølge en kendt dopingforsker gælder følgende, lavt sat:

Ca. 30 mill. mennesker er brugere / misbrugere af stoffer, som anabolske steroider, amfetamin og EPO.

Over 85 % af alle disse dopingmidler går udenom det officielle sundhedssystem. Dvs. at det forhandles illegalt på linie med narkotika.

Dvs. at over 85 % af alle dopingmidler forhandles og distribueres i det kriminelle miljø.

Ligesom læger har en afgørende rolle at spille inden for doping i den humane sport, så har den hestepraktiserende veterinær også en afgørende rolle at spille inden for hestesporten.

For at kunne rådgive om doping inden for hestesport, og specielt om, hvordan man undgår doping, er det vigtigt, at man har en viden om, hvor udbredt medicinering/ medicin misbrug er inden for den humane sport. Det er vigtigt, at man ved, at det meste smertestillende medicin, herunder gigtmicin ikke anses som doping inden for den humane idræt.

Derfor er det ikke let for den hestepraktiserende veterinær at forklare lille Peter, at hans pony ikke kan starte i stævne på søndag, fordi den sidste søndag deltog i et anstrengende stævne, der bevirkede, at den har fået lidt ondt i sine ben.

Det kan være svært for lille Peter at forstå, at ponyen ikke blot kan få noget medicin, så den kan starte, når storebror, der spiller fodbold på rimeligt højt niveau af sine rådgivere blot får besked på at tage nogle smertestillende piller, når han har ondt i sine ben.

Jeg kender flere elitefodboldspillere, der ikke er i stand til at fuldføre en fodbold-kamp, hvis ikke de spiller på gigtpiller. Jeg kender også flere, som er endt som fodboldinvalidere, som følge af denne medicinerings moral.

Mange tror, at doping kun er noget, der foregår på elite plan.

Både indenfor human sport og inden for hestesporten er det i allerhøjeste grad noget, der også foregår på motions plan.

Derfor er det bydende nødvendigt, at man som heste veterinær får sat dette problem på dagsordenen i det område, man praktiserer.

Doping forhindres ikke kun ved , at der bliver taget flere dopingprøver.

Det vigtigste er en holdningsbearbejdelse af de unge hestesportsudøvere. Her bør de professionelle trænere og beridere og ikke mindst hesteveterinærerne indtage en central plads som rådgivere og trendsættere.

Desværre er rådgivning ofte en mangelvare hos mange hesteveterinærer. Mange dyrlæger har netop valgt at arbejde med heste, fordi der i hestepraksis stadig er mulighed for at behandle enkeltdyr i modsætning til f. ex. produktionsdyrspraksis, hvor enkeltdyrsbehandling næsten er forsvundet til fordel for rådgivning.

Rådgivning er også nøgleordet til bedre horsemanship.

Alle ved, at manglende horsemanship er den største årsag til dårlig hestevelfærd.

Inden man får lov at køre bil, skal man først have et kørekort. Jeg kunne godt tænke mig, at alle, der ønsker at anskaffe sig en hest, først skulle have en eller anden form for et kørekort til hest.

Til god horsemanship hører også, at man har kendskab til de dopingregler, der forefindes inden for ens sport.

Flere hestepraksis har i de senere år arbejdet med at indføre en form for kvalitets-sikring i deres praksis.

Det har bl. a. drejet sig om at udarbejde manualer, som detaljeret beskriver, hvorledes eksempelvis en hingst skal kastreres eller hvorledes en hest skal ledbehandles osv.

Jeg mener, det bør være oplagt, at alle hestepraksis som led i en kvalitetssikring også har en difineret dopingpolitik.

Etik i behandlingen er et andet oplagt emne, som burde tages op til diskussion i alle hestepraksis, når der diskuteres kvalitetssikring.

F.eks. bør der til ordentlig journalføring udover undersøgelse, diagnose og behandling også høre et notat om effekten af behandlingen.

Denne opfølgning er meget vigtig for, at man kan danne sig et sandfærdigt

billede af effekten af f.ex. de ledbehandlinger, man har foretaget.
jeg tror, at man på den måde hurtigt ville finde ud af:

- 1) at der ikke findes noget mirakelmiddel, hvad enten man bruger "kænguru-medicin" eller mere traditionel medicin.
- 2) at der ikke findes dokumenteret effekt af behandlinger, hvor karenstider på 14 dage eller 28 dage kan kritiseres, som værende for lang.
- 3) behandling uden rådgivning om eventuel træning/ beskæring/ skoning osv. er værdiløs.

Til etisk kodeks inden for doping hører også, at den hestepraktiserende veterinær kan sige fra over for de klienter (trænere, ejere, brugere), der har den moral, at brug af ulovlig medicin er ok, bare man ikke bliver afsløret.

Således mener jeg ikke, at det er god etik, hvis man som hestepraktiserende veterinær via udtagelse og analyse af blod eller urin, medvirker til at få et svar på, hvor tæt på start, man kan tillade sig at medicinere sin hest uden at dette kan påvises i en evt. dopingprøve – alle ved, at der er stor individuel forskel fra hest til hest.

Ligeledes er det ikke god etik, når nogle dyrlæger, uden tvivl inspireret af læger tilknyttet cykelsporten, har "specialiseret" sig i at anvende dopingmedicin tilsat sløringsstoffer, således at det forbudte stof ikke kan afsløres ved en dopingkontrol.

Mange mener, heriblandt også mange dyrlæger, at man i vores bestræbelser på at bevare en "ren" sport udvikler en så effektiv dopingkontrol, at man fremkalder en behandlingsangst, med det resultat, at flere syge heste ikke får den optimale behandling.

Dette mener jeg er noget teoretisk vrøvl.

For det første tror jeg ikke på, at ansvarlige trænere/ ryttere kan finde på at starte syge heste.

For det andet tror jeg ikke på, at heste, der er så syge, at medicinsk behandling er påkrævet, kan nå at blive klar til at starte inden karenstiden er udløbet.

Min fornemmelse er, at langt flere heste bliver medicinsk overbehandlet
End underbehandlet.

Mange år som hestepraktiserende veterinær på Ålborg Væddeløbsbane

har lært mig, hvor vigtigt det er at kunne sige fra og være professionel i sin vurdering af en hest, der efter et dårligt løb straks kommer til klinikken for at blive "gået igennem". Man kan ofte føle, at man skal bruges / misbruges af træner/kusk. Mit postulat er, at der f.eks. er blevet brugt litervis af medicin til unødvendig behandling af en fejlagnosticeret halsbetændelse / bronchitis set ved laryngoskopi lige efter et løb. Blod og slim i trachea er normalfysiologi hos over 50% af alle startende heste, som undersøges lige efter et løb. Men - - - alle er glade. Kusken bliver ikke konfronteret med, at han evt. har kørt et dårligt løb. Træneren får lov at beholde hesten i træning. Ejeren tror stadig på, at han har en en god hest. Dyrlægen har ingen problemer med at udskrive en faktura, og få den betalt.

Et andet eksempel på overmedicinering er, at det specielt inden for galopsporten er blevet almindeligt at behandle med smertestillende medicin mellem løbene for hurtigere at blive klar til næste start, og for bedre at kunne træne optimalt. Medicinen udleveres af veterinærer, som efter min mening i allerhøjeste grad trænger til et intensivt kursus i medicineringsmoral.

Husk at pause og restitution ofte er bedre end medicinsk behandling.

Husk at man er hestepraktiserende veterinær , ikke træner-praktiserende veterinær.

Husk det er hestens tarv, man skal varetage.